

MRS. V. RICHES AMSTERDAM AVE. 2183 NEW YORK CITY.



Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει  
κι' ἔγινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χουσαφί.

Τὴν ἐβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνει  
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνει  
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζει  
νὰ κἀνὴ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεις μ' ἐκείνον χάζι.

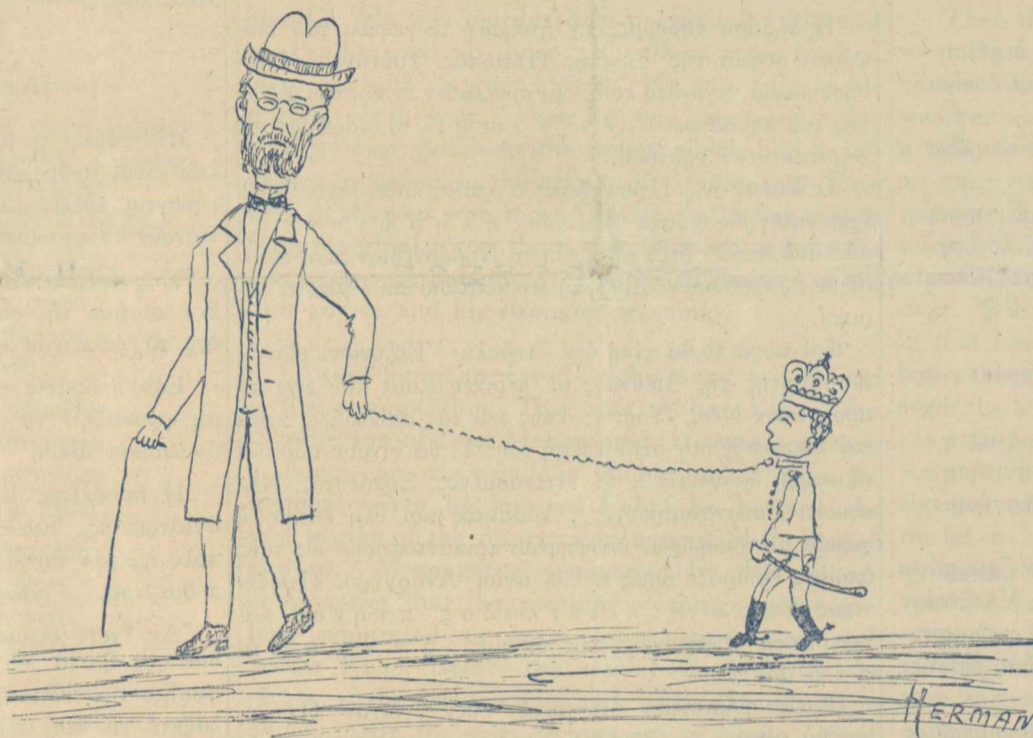
Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει  
πῶ πῶ καὶ τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Τριάντα εἶναι ἀριθμὸς ὁ κόσμος ὅλος φλέγεται  
κι' ἡ Σαλονίκη ἀγνωστον γιὰτι καὶ πόθεν καίγεται

Ἄν θέλῃ ὁμοῦ καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνη  
δυσὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίνη,  
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς ἐράνοους ὅπως ἄλλοι  
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεὶς νὰ τὴν προκαπαβάλῃ.

Χίλια ἐνηντακόσια μὲ δέκα καὶ ἑπτὰ  
ποῦ προπαγάνδες σὰν στραβὲς μᾶς χόρτασαν λεπτὰ.

Εἴκοσι μὰ καὶ πέντε μηνὸς τοῦ τρυγητή,  
μὲ καρεκλοξυλάτο στεφάνη λυτρωτή.



Γεῖά σου Λευτέρη μου κλεινέ, ἀηδόνι καναρίνι  
π' ἀκόμη καὶ τὸ Βασιλῆά τὸν σέρνεις σὰν μαρτίνι.

Καὶ τὰ ξύλινα τὰ ὄντα  
συζητοῦνε ἀπὸ σπόντα.

Π.—Σὰν τὶ τὰ θέλεις Φασουλῆ αὐτὰ ἐδῶ τὰ ξύλα;  
Φ.—Φέρε μου ρόδα τῶν ἀνθῶν καὶ τῆς μηλιάς τὰ μῆλα  
μὲ τὰ καρεκλοπόδαρα ἐτοῦτα νὰ τὰ μπλέξω  
κι' ἓνα στεφάνι Περικλῆ τοῦ Λυτρωτοῦ νὰ πλέξω.

Π.—Ποῦ νᾶβρω καρεκλοξυλά εἶτε καὶ μαντζουράνες  
Φ.—Φέρε μου μπρίκια τοῦ καφέ καὶ τρύπιες καραβάνες  
νὰ κάνω ἓνα στέφανο πλεγμένο μ' ἄλυσσιδες  
μὲ δυσὸ τραπεζοπόδαρα καὶ τρεῖς σκορδοπλεξίδες.

Σ' αὐτὰ τὰ χρόνια ποῦρθαμε βρὲ Περικλῆ τσοπάνι  
χωρὶς τραπεζοπόδαρα δὲν γίνεται στεφάνι  
καὶ χάρις στοὺς Συμμάχους μας ἔχω πολλὰς ἐλπίδες  
νὰ βάλουμε στὰ στέφανα καὶ σαμαριῶν παῖδες

Σῦρε νὰ φέρῃς τὰ βιολιά νὰ φέρῃς τὰ σαντούρια  
κι' ἔλα νὰ ψάλωμε μαζὺ τὰ χρόνια τὰ καινούρια  
ποῦ τὰ καρεκλοπόδαρα στὴ μακαρία χώρα  
κάθε μιὰ δάφνη καὶ λωτὸ ἐξευτελίσαν τώρα

Στέφανον τοῦ προσέφεραν τοῦ Λυτρωτοῦ ἐσχάτως  
ποῦταν ὄραϊος δροσερός καὶ καρεκλοξυλάτος  
ποῦ τὸν καρεκλοξυλίσει ἡ γκλάβα τοῦ Καζούλη  
κι' ἔγινε νίλα τρομερὴ κι' ὁ γάμος τοῦ Κουτρούλη.

Δεῦτε, μαγκούφη, στέφανον ποιήσωμεν κι' ἡμεῖς  
φύρου λατρείας ἔνεκεν κι' εἰς ἐνδειξὴν τιμῆς  
καὶ καρεκλοξυλίζοντες τὰ ἄνθη ὡς εἰκὸς  
τραπεζοποδαρίσωμεν αὐτὸν Καζουλικῶς.

Ἔλα μαζὺ νὰ ψάλωμε ἐκεῖνο τὸ στεφάνι  
ποῦχον ὡς λὲν τοῦ Λυτρωτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι κάνει  
ποῦ μὲ τὰ καρεκλοξυλά τὸν δέσαν μερακλῆδες  
καὶ παραλείψαν μοναχὰ τῆς σαμαροπαίδες.

Ψάλλε καὶ σὺ μὲ τὸ χαβᾶ καὶ μὲ τὸ μεροδοῦλι  
τὸ καρεκλοπόδαρισμα τοῦ τρομεροῦ Καζούλη,  
κι' ὡς σύμβολόν σου στὸ ἐξῆς πολιτικὸν νὰ πάρῃς  
ἐν τούτῳ νίκα δηλαδὴ ἐν καρεκλοποδάροις.

Ζήτω τὰ καρεκλοξυλά ποῦχον οἱ καφενέδες  
καὶ τὸ μαρκοῦτσι κι' ὁ λουλάς ζήτω οἱ ναργελέδες  
καὶ τὸ καρεκλοπόδαρο θᾶρθη καιρὸς σακάτη  
νὰ χρειασθῇ γιὰ μερικῶν Κιριτικῶν τὴν πλάτη.

Στέφανα πᾶνε Περικλῆ στῶν Ἀθηνῶν τὴν πόλι  
ὡς δείγματα ὑποταγῆς πρὸς τὸν Σωτήρα ὅλοι  
κι' ἀναφωνοῦντες ὡσανᾶ καὶ βρᾶ καὶ βρᾶ μὲ ζῆλον  
πᾶλλον τραπεζοπόδαρα μετὰ καρεκλοξυλῶν.

Ὅπως σπὰ χρόνια τὰ παλῆν βρὲ Περικλῆ μαζέτα  
ἐγένιρε παρᾶσημο μιὰ ντάμας καλτσοδέτα  
ἔτσι καὶ πλάτες κάποτε θὰ δῆς κατεπόσον φίλων  
παρασημοφορούμενες διὰ καρεκλοξυλῶν.

Σύμβολον τώρα ἱερὸν τοῦ κόμματος θὰ γίνη  
κάθε καρεκλοπόδαρο βρὲ Περικλῆ τσακίνη  
κι' ὅταν μὲ καρεκλοξυλό κάποιον σοῦ ποῦν βαρῶ  
θὰ πῆ πῶς ὁμοπλατικῶς παρασημοφορῶ.

Τώρα παντού ελεύθεροι και τῶν Συμμάχων δούλοι  
ζήτη τὸ καρεκλοξυλο φωνάζουν τοῦ Καζούλη  
ποῦ ἐν αὐτῷ θ' ἀναστήθῃ τὸ δουλωμένο Γένος  
γιὰ νὰ γελάσῃ καθὼς λέν ὁ π ἄ π α π ι κ ρ α μ  
μ ἔ ν ο ς .

Ψάλλε καὶ σὺ βρὲ Περικλῆ, μὰ τι νὰ πρωτοψάλλῃς  
Τώρα σπουδαῖες συμβουλὲς μᾶς δίνει κ' ὁ Ντελάλης  
ποῦ στὸ ἠλιοβασίλειμα φοβάται μὴ μᾶς πιάσουν  
καὶ μὲ τὴ ροδοδάκτυλο αἰγούλα μᾶς κρεμάσουν.

Ψάλλε ποῦ πάντα μᾶς μὴνᾶ τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια  
πῶς τὸν ἐπῆρε ὁ καῦμός γιὰ μᾶς ἀπ' τὰ κουτρίδια  
μήπως μπερντέδες μερικοὶ βασιλικῶν σφαλίσουν  
καὶ καλυμαύχια ὑστερα δὲν θάχουν ποῖον νὰ θρί-  
σουν.

Ψάλλε εἰς ἤχον πλάγιον μὲ γλύκα καὶ μὲ χοῦ  
ἐκείνον τὸν περίφημον τὸν Ρουτ τὸν Ἐλιχοῦ  
ποῦ ἐσυχαίνεται πολὺ τὸν πόλεμον ὡς νέος  
μὰ τώρα στὰ γεράματα ἐγέννηκε γενναῖος.

Ψάλλε τὸ Ρουτ τὸν Ἐλιχοῦ, προστάτη τοῦ Πιπᾶ  
ποῦ κεραινοὺς δεκάριους πλὴν φλογεροὺς σκοροπᾶ  
κ' ἂν ἦτανε στὸ χέρι του ὡς καὶ στὸν Κικιρίκη  
θάχε τὰ κωλομέρια μου μασσήσῃ τὸ σκουλίκι.

Ψάλλε καὶ σὺ ὅπως ἐγὼ βρὲ Περικλῆ ψωρίτη  
τὰ νέα νομοσχέδια ἐκείνα τοῦ Πολίτη  
ποῦ τοὺς Προξένους ἔκαμαν ἐμμίσθους κάποια μέρα  
καὶ χάσκοντες ἀπώμειναν μνηστήρες καὶ δῶ πέρα.

Τὴ σωτηρία σήμερα ψάλλε καὶ σὺ τοῦ Γένους  
ποῦ πληρωμένους θάχωμεν εἰς τὸ ἐξῆς Προξένους  
καὶ πατριώτες μερικοὶ γιὰ ἴσα καὶ γιὰ μόλα  
φᾶγαν μὲ τοὺς διορισμοὺς φαρμακεμένη φόλα

Ψάλλε εἰς ἤχον πλάγιον βρὲ Περικλῆ δερβίση  
τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κόρακος κάθε Κρομμυδονῆσι  
ὁπόθεν ἐκπορεύεται πληροφορία πᾶσα  
καὶ καταλήγει στοῦ Παπᾶ τὰ μακρὰ τὰ ρᾶσα

Π.—Ἐγὼ δὲν ψάλλω τὸν Παπᾶ μήτε τὸν Κικιρίκη  
Σήμερα κλαῖω καὶ θρηνῶ τὴ δόλεια Σαλονίκη  
ποῦ χάρις στὸ Λευτέρη μας τὸν Κρητικὸ τσακλίνη  
ὅπως τ' ἀρχαῖα Σόδομα ἐγέννηκε κ' ἐκείνη.

Φ.—Πᾶρε τὴν ντραβίρα σου κ' ἔλα τὴ φράχτη φρά-  
χτη.

Π.—Τὴ Σαλονίκη ἢ φωτιά τὴν ἔχει κάνει στάχτη  
καὶ πρὶν ἀλέκτωρ τρεῖς φορὲς κικιρικὴ φωνήσῃ  
κάποιον καινούριο ἔρανο θὰ μᾶς δημιουργήσῃ.

Φ.—Στὸ στέροχο του ὁ τρομερὸς Σωτήρ τὴν ἔχει πάρει.

Π.—Πᾶνε τὰ Τούρκικα τσαρσιά, πάει τὸ Μπεξινάρι  
καὶ τὰ κορίτσια ποῦτυχε στὰ νειάτα νὰ γνωρίσῃς  
θὰ περπατοῦν ξυπόλυτα μὲς στὸ Βαρδάρ ἐπίσης.

Μὲ φρετζὲ χανούμισες, Γραικιὲς Ἐβραιοπούλες  
ξυπόλυτες καὶ ἄστεγες γυρίζουν τώρα οὐλες  
πλὴν μ' ἓνα στόμα τραγουδοῦν ἀκόμα καὶ οἱ γέροι  
τὸν καρεκλοποδάρικον τὸν ὕμνον τοῦ Λευτέρη.

Φ.—Ἐλα τραγοῦδα τὴ Σμυρνιά ποῦταν στὸ παραθύρι.

Π.—Φωτιά ἐπίσης ἔφαγε μοῦ λέν τὸ Μοναστήρι  
πέφταν ἢ μπόμπες σὰν βροχὴ ποῦ ρίξαν οἱ Βουλ-  
γάροι  
κ' οἱ ἀναμίτες πήραμε κανονικῶς ποδάρι.

Ἐγὼ δὲν ψάλλω Φασουλῆ. Ἐγὼ μονάχα κλαῖω  
Κυτῶ τοῦ Γένους τὴν τρανὴ κακομοιριά καὶ λέω  
«ποῦς ξέρει ποῖα μὲ τὴ φωτιά μᾶς περιμένει φέστα  
γιατ' ἤθελές τα ὅπως λέν στὴ Χιὸ κ' Ἐπαθὲς τα».

Ἐγὼ δὲν ψάλλω Φασουλῆ μὰ μήτε καὶ σφυρίζω  
τοῦ Βασιλῆ τὰ ἔγγραφα κυτῶντας μουρμουρίζω  
καὶ λέω «θὰ γλυτώναμε τὴ θέσι τὴ δεινὴ  
μ' ἓνα Του λόγῳ μοναχὰ καὶ μὴ ὀργυιὰ σχοινιά».

Ἐγὼ δὲν ψάλλω Φασουλῆ. Τώρα θρηνῶ μονάχα.  
Ποῦς ξέρει τί νὰ γίνεται ἢ συμπεθέρα Βλάχα  
ποῦτε τραγιάσκα φράτσι ἀσέλα ντὲ πὲ μοῦντε  
κ' Ἄλλὰχ μπιλιόρ σήμερα ποῦ οἱ φτωχοὶ κοιμοῦν-  
τα.

Ἄ Κικιρίκης κ' ὁ Παπᾶς τονίζον διθυράμβους  
ἐγὼ πετῶ ἐδῶ ἐκεῖ ὅπως κυτῶς ἰαμβους  
ποῦ εἶναι ὅπως ἔλεγαν οἱ πρόγονοι χωλοὶ  
καὶ κλείνουν μέσα κάποτε κ' ἀστεῖο καὶ χολή.

Κλείνω φαρμάκι στὴν καρδιά καὶ στὴν ψυχὴ μου  
λάβα  
γιὰ τὴν Πατρίδα ποῦγεινε τῶν Ἀγγλογάλλων  
σλάββα  
καὶ γιὰ νὰ πιάσουν μὴ φορὰ τὸ Λευτεράκη ὀστροὶ  
Συμμαχικὸ ἐπέρασε στὴ μούρη μας καπίστροι.

Σφάζεται κόσμος καὶ ντουνιάς καὶ σκοῦζει σὰν τὴ  
χῆνα  
Τὸν πόλεμο ἐκήρυξε τῶν Κεντρικῶν κ' ἡ Κίνα  
κ' εἶπε Τσὶν Τσὶν κλοῦ κλοῦ, λιλι ποῦ στὴ δική μας  
γλώσσα  
θὰ πῆ βατόρια Κεντρικὰ σουφρώσωμεν καμπόσα.

Τὴ λόξα σήμερα κυτῶ τῆς οἰκουμένης πάσης  
καὶ ἐμβαθύνας κατ' αὐτὰς στοῦ Πάπα τὲς προτά-  
σεις

εἶπα πῶς ἔρχεται καιρὸς καὶ βλέπω τὴν Εἰρήνην  
ὁπόταν πιά ἐμπόλεμος γερός κανεῖς δὲν μείνῃ.

Ἐστὸ δρόμο τῆς συνήντησα βρὲ Φασουλῆ μὴ μέρα  
καὶ ρώτησα τί θέλετε κυρίες μου δῶ πέρα;  
καὶ κείνες μοῦ ἀπήντησαν. Κακὸ πούχουμε πάθει  
οἱ Σύμμαχοι μᾶς ἔχοντε καὶ μᾶς γιὰ τὸ καλάθι.

Αὐτὰ μοῦ εἶπαν Φασουλῆ καὶ ἡ προτάσεις κείνες  
κ' ὅπως στὸ Καπιτώλιο τὸ παλαιὸ ἢ χῆνες  
εἶπαν κλοῦ κλοῦ κρᾶ κρᾶ κλι κλι καὶ πέταξαν καὶ  
πάλι  
καὶ στοῦ Ἁγίου τραβήξαν τὴ γέρικη ἀγκάλη.

#### ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ λήξασα ἐβδομάς δὲν ἦτο σὰν τὸ κεφάλι τῶν δια-  
φόρων σοφῶν τῆς Ἐθνικῆς Πετσετάς. Τούναντιον ἐγέν-  
νησε πολλὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα συνέλαβεν ἐν χρονίῳ ὁ Σω-  
τήρ ἵνα συλλάβωσιν ἐ ν γ α σ τ ρ ῖ οἱ διάφοροι τοῦ  
κόμματός του ησιτικοί.

Ὁ Κόραξ τῆς Προμηθείας ὁ ὁποῖος καθὰ ἰσχυρίζεται  
ἔχει τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα π λ η ρ ὶ ο ν τ α ἰ  
μᾶς ἀνήγγειλεν ὅτι ἐψηφίσθη τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἐμμί-  
σθων προξένων ἐν Ἀμερικῇ ἵνα μπαλωθοῦν δηλονότι με-  
ρικοί.

Καὶ τώρα τί θὰ γίνῃ ὁ κ. Δηδαλῆ—Ἐλληνοσι οἶον—  
Καθηγητῆς τῆς Διεθνούς μὲ περικεφαλαία ποῦ εἶχε τὸ  
προξενεῖον Νέας Ὑόρκης ὅπως καὶ τὰς ἀποδείξεις κατὰ  
τοῦ Χίμπεν ἵγουν στὴν τσέπη του; Τί θὰ γίνοντε τώρα οἱ  
ἀξιότιμοι ὁμογενεῖς κ. κ. Πεινασμένοι, Στυπλοῦτες, Νη-  
στικὸς, Γουροτσάρονχος, Ἀμάσητος καὶ ὄλη ἐκείνη ἢ  
χορεία τῶν διαφόρων ὑποψηφίων τρικαντοφόρων εἰς τοὺς  
ὁποῖους ἐμοίραζε ὅπως καὶ οἱ ἄγιοι Ἀνάργυροι Προξε-  
νικὰς θέσεις, ὁ κ α λ λ ι κ ἔ λ α δ ο ς π τ η ν ὸ ς καὶ  
τελευταίως ἀπαγωγεὺς τῆς ὥρας ὁ ν υ χ ο ξ ὶ ο  
σ τ ρ α ς ;

Ἐμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἀφοῦ δὲν ἔγειναν Πρόξε-  
νοι θὰ γίνοντε... ἀντιβενιζελικοὶ σύμφωνα μὲ τὸ ρητὸν  
ἢ «Προξένημα μοῦ δίνεις ἢ τὸ κόμμα μου ἀλλάζω» καὶ  
μόνον τὸ πανταλόνι τοὺς δὲν θ' ἀλλάξουν δεδομένου ὅτι  
ἐπερίμεναν νὰ βάλλουν καινούργια μόνον ὅταν ἔπερναν  
οἱ κακόμοιροι θέσι γιὰ νὰ θέσουν κ' αὐτοὶ τίποτε φιλά  
κατὰ μέρος. Οἱ διάφοροι νεοδιορισθέντες ὑπάλληλοι  
οἱ ὁποῖοι θὰ πληρώσουν τὰς πέντε Προξενικὰς θέσεις  
ἂν δὲν τὰς ἐ π λ ῆ ρ ο σ α ν θὰ τὰς π λ η ρ ὶ ο σ ο υ ν  
σὲ λίγο πολὺ ἀκριβὰ— ἂν ἐννοεῖται ἀξίξῃ τὸ τομάρι  
τοὺς— ἵνα πληρωθῇ τὸ ρητὸν «Διορίζω καὶ πληρώνω  
κ', ὅτι βρέξῃ ἄς κατεβάσει— ἂν δὲν εἶναι κατεβασμέ-  
νος.

#### Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

##### ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ... ΠΑΛΟΥΚΙ

(Ἡ σκηνὴ παριστᾶ τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργικοῦ  
Συμβουλίου ἐν συνεδριάσει. Ὁ Πρόεδρος τῆς Συμμα-  
χικῆς Κυβερνήσεως ἀνακοινῶν εἰς τὰ μέλη τοῦ Φελα-  
χικοῦ Συμβουλίου τὴν ἐκ τῶν ἔξω πολιτικὴν του ἢ ὁποῖα  
γιὰ τοῦτο ἐκλήθη καὶ ἐξωτερικῇ. Ἀναδιφίξει διάφορα ἔγ-  
γραφα καὶ λέγει ὅσα τὸν συμφέρουν ἐνῶ οἱ διάφοροι  
Ὑπουργοὶ ἀνοίγουν τ' αὐτιά τοὺς γιὰ τὴν τὰ μάτια τοὺς  
εἶναι κλεισμένα.)

BENIZELOS.—Ἡ πολιτικὴ μας κύριοι πρέπει νὰ  
εἶναι μὲ τοὺς Συμμάχους, γιὰ τὴν οἱ Σύμμαχοι ἀσφαλῶς

θὰ νικήσουν, ὅταν συντριβοῦν οἱ Γερμανοί. Ἐὰν ὅμως  
κύριοι συμβῆ νὰ μὴ νικήσουν οἱ Γερμανοὶ ὅπως ἐλπίζο-  
μεν, τότε πάλιν οἱ Σύμμαχοι θὰ εἶναι νικηταὶ καὶ ἡ Ἐλ-  
λάς θὰ ὠφελῆθῃ πολὺ περισσότερα ἀπὸ κείνα ποῦ θάχα-  
νε ἂν δὲν ἐνίκων οἱ Σύμμαχοι.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ.—Ζήτη ὁ Μεσσίας ποῦ θὰ σώσῃ τὸ  
Γένος.

BENIZELOS.— Ὁρισμένους κύριοι τὸ γένος θὰ  
σ ο θ ῆ καὶ δὲν θὰ μείνῃ μήτε ποδάρι ἢ κατορθώσω νὰ  
τὸ ἐπιστρατεύσω. ἀφ' οὗ οἱ Σύμμαχοι ἔχουν ἀνάγκην.

ΕΝΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ.—Ἀνάγκη καὶ κόψιμο κύριε  
Πρόεδρε.

BENIZELOS.—Ἀφερμ! Κόψιμο. Ἀκριβῶς γι' αὐ-  
τὸ κ' ἐγὼ ἔκοψα ὄλους τοὺς ἀντιθέτους γιὰ νὰ προκόψω  
ἂν ἐννοεῖται ἀργότερα προφθάσω νὰ τὸ κόψω λάσπη γιὰ  
νὰ μὴ μοῦ κόψουν τὰ ξύλα.

ΑΛΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ.—Καὶ ἡ Βόρειος Ἡπειρος;  
BENIZELOS.—Τὰ σύνορά της τὰ ἐκανόνισα. Σή-  
μερον ἢ Βόρειος Ἡπειρος ἔχει πρὸς Νότον τὴν Νότιον  
Ἡπειρον καὶ θὰ τὴν καταλάβωμεν μόλις τὴν ἐκκενώσουν  
οἱ Ἴταλοι καὶ ἂν δὲν γίνῃ Ἀλβανία.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ.—Ζήτη ὁ σοφὸς Σολωμός.

BENIZELOS.—Σοφὸς δὲν εἶμαι γώ, εἰσθε ἀνόητοι  
μόνον ἐσεῖς γιὰ τὴν καθὼς γνωρίζετε στοὺς στραβοὺς βα-  
σιλεύει ὁ μονόφθαλμος καίτοι ἐγὼ ὅπως φαίνεται θὰ  
β α σ ι λ ἔ ψ ω ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνοίξῃ τὰ μάτια  
του.

ΥΠΟΥΡΓΟΙ.—Καὶ ἡ Ἑλλάς τότε θὰ νικηθῇ;

BENIZELOS.—Δὲν θὰ νικηθῇ γιὰ τὴν τότε θὰ πέσωμε  
μεῖς γιὰ νὰ σηκωθοῦν οἱ ἄλλοι καὶ νὰ πέσουν ἐπάνω μας  
γιὰ νὰ μὴν ξανασηκωθῶ πιά.

(Πίπτει ἢ αὐλαία γιὰ νὰ σηκωθῇ ἐντὸς ὀλίγου ὁ Ἑλλη-  
νικὸς λαός).

#### ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΟΥΛΑΙ

Μὴν κόβετε τὰ μαλλιά μήτε τὰ γένεια σας μὲ τὸ ψαλ-  
λίδι εἶναι ἀνθυγιεινὸ. Τὰ μαλλιά καθὼς καὶ τὰ γένεια  
κόβονται καλλίτερα μὲ τὸ πριόνι καὶ γιὰ ξύρισμα συ-  
νιστοῦν τὸ στουρνάρι ὄλοι οἱ διάσημοι παλαβοί.

Ἐνα κουτάλι τοῦ γλυκοῦ ἀπὸ μπροστὰ ἀπ' τὸ φαί καὶ  
ἓνα κουτάλι τῆς σουπᾶς ἀπὸ πίσω εἶναι γιὰ τῆς ζωχά-  
δες τὸ καλλίτερο φάρμακο.

Ἐὰν ἡ ὄρασίς σας ἐξασθενῇ καὶ δὲν βλέπετε καλά,  
μὴ φροντίζετε νὰ βάλετε γυαλιά. Παντρευθῆτε καὶ θ'  
ἀναλάβουν ἄλλοι.

Ἡ παράλυσις δὲν εἶναι καθὼς νομίζεται ἀσθένεια  
ἀγιάτρευτος. Ἐμεῖς τὴν θεραπεύομεν ἐντὸς τριῶν τῶν  
πολὺ ἡμερῶν ἀρκεῖ μόνον ὁ παραλυτικὸς νὰ κἀνῃ μὲ τὰ  
πόδια του... μακρυνοὺς περιπάτους.

Ἄν ἔχετε ρεμματισμοὺς πρέπει νὰ κρατῆτε τὰ πό-  
δια σας ζεστὰ καὶ τοῦτο τὸ κατορθώνετε μόνον ὅταν  
φορῆτε τῆς κάλτσες ἀπ' ἔξω ἀπ' τὰ παπούτσια καὶ ἀλ-  
λάξετε τὴν θέσι τῶν δύο πανταλονῶν σας. Δοκιμάστε  
καὶ ἀμέσως θὰ ἰδῆτε ἂν ὄχι τὴν ὑγείαν σας, ἀσφαλῶς  
ὅμως τὸ Φρενοκομεῖον.

Ἡ λύσσα θεραπεύεται σήμερον διὰ τῆς ὁμοιοπαθη-  
τικῆς. Ἄν σᾶς δαγκάσῃ λοιπὸν συλλί λυσσασμένο μὴν  
πάτε στὸ λυσσιατρεῖον ἀλλὰ περᾶστε ἀπὸ τοὺς 26 δρό-  
μους νὰ δαγκάσετε τὸν... Ἀρχισυντάκτη τοῦ Ντε-  
λάλη καὶ θὰ θεραπευθῆτε.

#### ΑΙΓΕΛΙΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

##### ΕΞΕΝΟΛΟΧΕΙΟΝ ΦΑΓΗΤΟΥ

##### Η ΤΡΟΜΕΡΑ ΕΥΚΟΙΛΙΟΤΗΣ

##### ΚΑΤΣΑΡΙΔΑ, ΠΟΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΙΑ.

Κρέατα ζωντανά, λαχανικά κοπρισμένα, ψάρια φρέ-  
σκα στὴν οὐρά, πρῶτα ὕλικά φερμένα ἀπὸ τὴν πατρίδα  
καὶ βαφτισμένα ἐδῶ.

Περιποίησις νὰ φορῆτε καὶ νὰ σηκωθῇ ἢ τρίχα σας.  
Δοκιμάστε καὶ θὰ μείνετε... τρεῖς ἐβδομάδες ποῦλά-  
χιστον στὸ Νοσοκομεῖο.

Διασταύρωσις ὁδῶν Ἀναγούλας καὶ τῶν Γονέων.

#### ΜΕΣΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΑΝΥΠΙΑΝΔΡΟΣ ΠΡΟΞΕΝΗΤΗΣ»

Κάνομε συνοικέσια γνωρίζοντες ἐν ἀνάγκη καὶ ἀν-  
τρογύνα. Διὰ τοῦ ἐσχάτως καταπλεύσαντος εἰς τὸν λι-  
με(ῶ)να μας ἀτμοπλοίου «Παπούτσι Μπαλωμένο» ἔ-

NEW YORK SATIRE

59 Pearl St., Room 707

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

Subscriptions

United States of America .....\$2.00 yearly

Foreign Countries and Canada ...\$3.00 yearly

Tel. 6319 Broad.

Entered as second class mail matter. April 19th 1917, at the General Post Office of New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

φθασε από τον τόπο μας ένα όλόκληρο καραβάνι. Νέες προκομιμένες και γαιμπροί δουλευτάδες.

Προϊκες μεγάλες και μικρές. Όλα τὰ γούστα ικανοποιούνται καθώς και η σακούλες.

Τρέξατε. Μή χάνετε την ευκαιρία για να μετανοήσετε αύριον.

Δοκιμάστε και αν δεν ευχαριστηθήτε... χωρίζετε. Γαϊδουροπάζαρο, πλησίον πλατείας Στραβομάρας.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ υπάλληλος για τα Γραφεία μας. Δεν μας ενδιαφέρει και αν δεν είναι τίμιος, αρκεί μόνον να μην τρώη την κόλλα που κολλούμε της ταινίες των εφημερίδων και να μην πίνη τη μελάνη. Δεν απαιτείται πνευματική εργασία. Θα δουλεύη μόνον με τα χέρια και θα πληρώνεται κατά τον ίδιο τρόπο.

Προτιμώνται εκείνοι που πάσχουν από το στομάχι τους και δεν μπορούν να φάνε.

Αποταθήτε στα Γραφεία μας και στείλτέ μας δύο ταλ-ληρα για μεσιτεία η πέντε φάσκελλα.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

VACATION

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Βρέ Νόμε, του φωνάζω, συ πούχεις τόσες γνώσεις και καθώς λέν το χέρι μπορείς παντού ν' απλώσης έλα και πές σε τούτον κάποιον πώς πρέπει λέξι πριν μαλλιοτραβηθούμε και ίσως μου της βρέξη.

Πές του εσύ που είσαι κοιλός απ' τώνα χέρι μη τάχατες τη Φύσι αυτός την έχει φέρει κι' η άμορφιάς μη βγήκαν κι' όλ' αυτά τα κάλλη απ' το δικό του τάχα κατάξερο κεφάλι;

Τα δέντρα που αιώνας κυττάζω ν' αριθμούνε μην έχουν από τούτον τον βλάκα φυτευθούνε και το νερό της λίμνης μην τώχει κουβαλήση όπως κι' η Αδριάνα με τον κουβά για πλύσι;

Η ο δικός του Πάπος έχει σουφροποίηση απ' το δικό μου Πάπο αυτή έδω τη Φύσι η για ψωμιού κομμάτι εάν την πήρε χάχα, να την κυττάζω μόνον πώς μ' εμποδίζει τάχα;

Παράσιτο εκείνος, κισσός που πάντ' απλώνει και της ζωής το δέντρο σφιχτά το περιζώνει, κηφήνας πουδρε πλούτη που τα σωριάσαν άλλο έξω γιατί έμένα τη μέλισσα θα βγάλη;

Τη Φύσι πούχει δώσει ο άγιος ο Θεός μου πές μου εσύ, βρέ Νόμε, ποιά δύναμι του κόσμου την έχει κάνει κτήμα αυτού του σκυλλοπέτη και πήρε το κουράγιο να μου μιλήση έτσι;

Δεν ήρθα να την κλέψω του μπουνταλά την πλάσι Στην τσέπη μου δεν μπαίνουν η λίμνες και τα δάση μήτε και βώδι είμαι μα μήτε και κριάρι να ξαπλωθώ να φάω της λίμνης το χορτάρι.

Εγώ σ' αυτή τη Φύσι του παραλή σακάτη ήρθα να κάνω κόρτε μονάχα με το μάτι κι' ενω ως όλοι λένε ματιών δεν είναι Νόμος εν τούτοις καθώς βλέπεις θα με δεχθώ ο δρόμος.

Πές του λοιπόν, βρέ Νόμε, σ' αγά του να καθήση κι' έχω επίσης κάποιον δικαίωμα στη Φύσι εγώ να την κυττάζω ευχαριστούμε μόνο κι' εκείνος ως την πιάνει όλόκληρο το χρόνο.....

Με άκουε ο Νόμος μ' απάθεια μεγάλη και 'κει που με κυττούσε στα μάτια σαν βουβάλι άκούω να μου λέη ανοίγοντας το στόμα

«Εγώ του τάχω δώση δένδρα, νερό και χώμα».

«Αυτά που βλέπεις όλα εγώ του τάχω δώση και δεν μπορεί κανένας επάνω του ν' απλώση

μήτε και με το χέρι, μα μήτε με το μάτι γιατί εγώ ο Νόμος του κάνω τον προστάτη».

Τα νεύρα μου τεντώσαν σαν κόρδες σε σαντούρι έγίνηκα μουλάρι, έγίνηκα γαϊδούρι, κι' όσο αν είμαι μαύρος μα τότε θυμωμένος κοκκίνησα που ήμουν σαν άστακός βρασμένος.

«Εσύ μωρέ χαρίζεις του Πλάστου μου τη Φύσι και όμως λές πως όλοι είναι στον κόσμο ίσοι; συ κάθε κακοήγη αλήθεια προστατεύεις κι' απ' το φτωχό, μαγκούφη, χαρά αιώνα κλέβεις;

—Ποιός είσαι συ; μου λέει άμέσως σκουντουφλιάζων —Είμαι του λέω Νόμο ο φάσκελλα μοιράζων σε κάθε σαν και σένα πούχει κλειστά τα μάτια και σέρνει μεσ' στον κόσμο του κλέφτει τα κομμάτια.

Πλήν θαύμα των θαυμάτων! Εκεί που του μιλούσα να γίνεται αρχίζει σαρανταπυδαρούσα και χάνω απ' μπρός μου το φίλο μας το Νόμο και ιγιά να μη με δείρουν εύρέθηκα στο δρόμο.

Σκυφτός το δρόμο πήρα όπως και πρώτα πάλι κι' απ' της Φτυλιάς το Χάνι κυττούσα τ' άκρογιάλι και τζάμπα άλλα είδα λίμνες, βουνά και δάση. απ' το ξενοδοχείο του Γιώργη Μπουλουμπάση.

HOW HISTORY REPEATS ITSELF

(Continued from the last issue.)

He had now to pay a heavy penalty for the errors and the wrong-doing of others. He harangued the raging mob and endeavored to bring them to reason. He does not seem to have understood up to the very last moment that by reminding them that he was Alexander Burnes, their old friend, he was only giving them a new reason for demanding his life. He was murdered in the tumult. He and his brother and all those with them were hacked to pieces with Afghan knives. He was only in his thirty-seventh year when he was murdered. He was the first victim of the policy which had resolved to intervene in the affairs of Afghanistan. Fate seldom showed with more strange and bitter malice for proverbial irony than when she made him the first victim of the policy adopted in despite of his best advice and his strongest warnings.

“A new figure appeared on the scene, a dark and a fierce apparition. This was Akbar Khan, the favorite son of Dost Mohammed. He was a daring, a clever, an unscrupulous young man. From the moment when he entered Cabul he became the real leader of the insurrection against Shah Soojah and us. Macnaghten, persuaded by the military commander that the position of things was hopeless, consented to enter into negotiations with Akbar Khan. Before the arrival of the latter the chiefs of the insurrection had offered us terms which made the ears of our envoy tingle. Such terms had not often been even suggested to British soldiers before. They were simply unconditional surrender. Macnaghten indignantly rejected them. Everything went wrong with him, however. We were beaten again and again by the Afghans. Our officers never faltered in their duty; but the melancholy truth has to be told that the men, most of whom were Asiatics, at last began to lose heart and would not fight the enemy. So the envoy was compelled to enter into terms with Akbar Khan and the other chiefs. Akbar Khan received him at first with contemptuous insolence as a haughty conqueror receives some ignoble and humiliated adversary. It was agreed that the British troops should quit Afghanistan at once; that Dost Mohammed and his family should be sent back to Afghanistan; that on his return the unfortunate Shah Soojah should be allowed to take himself off to India or where he would like and that some British officers should be left at Cabul as hostages for the fulfillment of the conditions.

“The evacuation did not take place at once, although the fierce winter was setting in, and the snow was falling heavily, ominously. Macnaghten seems to have had still some lingering hopes that something would turn up to relieve him from the shame of quitting the country; and it must be owned

that he does not seem to have had any intention of carrying out the terms of the agreement if by any chance he could escape from them. On both sides there were dallings and delays. At last Akbar Khan made a new and startling proposition to our envoy. It was that they two should enter into a secret treaty, should unite their arms against the other chiefs, and should keep Shah Soojah on the throne as nominal king, with Akbar Khan as his vizier. Macnaghten caught at the proposals. He had entered into terms of negotiation with the Afghan chiefs together; he now consented to enter into a secret treaty with one of the chiefs to turn their joint arms against the others. It would be idle and shameful to attempt to defend such a policy. We can only excuse it by considering the terrible circumstances of Macnaghten's position; the manner in which his nerves and moral fibre had been shaken and shattered by calamities; and his doubts whether he could place any reliance on the promises of the chiefs. He had apparently sunk into that condition of mind which Macaulay tells us that Clive adopted so readily in his dealings with Asiatics, and under the influence of which men naturally honorable and high-minded come to believe that it is right to act treacherously with those whom we believe to be treacherous. All this is but excuse and rather poor excuse. When it has all been said and thought of, we must still be glad to believe that there are not many Englishmen who would, under any circumstances, have consented even to give a hearing to the proposals of Akbar Khan.

“Whatever Macnaghten's error, it is dearly expiated.”

“Then the march of the army, without a general, went on again. Soon it became the story of a general without an army; before very long there was neither general nor army. It is idle to lengthen a tale of mere horrors. The straggling remnant of an army entered the Jugdulluk Pass—a dark, steep, narrow, ascending path between crags. The miserable toilers found that the fanatical, implacable tribes had barricaded the pass. All was over. The army of Cabul was finally extinguished in that barricaded pass. It was a trap; the British were taken in it. A few mere fugitives escaped from the scene of actual slaughter, and were on the road to Jellalabad, where Sale and his little army were holding their own. When they were within sixteen miles of Jellalabad, the number was reduced to six. Of these six, five were killed by straggling marauders on the way. One man alone reached Jellalabad to tell the tale. Literally one man, Dr. Brydon, came to Jellalabad out of a moving host which had numbered in all some sixteen thousand when it set out on its march. The curious picture more thrilling with the suggestions of an awful catastrophe than that of this solitary survivor, faint and reeling on his jaded horse, as he appeared under the falls of Jellalabad, to bear the tidings of our Thermopylae of pain and shame.

(To be continued.)

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΡΩΜΟΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΚΟΣΜΟΣ»

Το Μεγαλύτερον και Τελειότερον εν Αμερικη. N. I. XATZHBAΣIΛAKH.

Βιβλία, Λεξικά, Περιοδικά κλπ.—Καταστατικά, Αποδείξεις, Σφραγίδες, Διπλώματα και Κομβία δια Συλλόγους.—Lables διαφόρων χρωμάτων, Tags δι' Ανθοπόλας, Show cards, Μπλοφέρια, Χαρτί και Φάκελλα, Μπίλια, Έγκυλλίους γραφομηχανής κλπ.—Προσκλητήρια Γάμων.

ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Πέντε μηχανικά πιεστήρια και στοιχειοθετική μηχανή. Γράψατε:

COSMOS PRINTING CO. 49 Madison St., New York, N. Y. Τηλέφωνον: Orchard 8741

Ο «ΣΑΤΥΡΟΣ» εις το Pittsburgh, Pa. πωλείται εις το άριστοκρατικόν Ξενοδοχείον ο «ΕΡΜΗΣ».

ΚΑΙ ΠΑΗΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

εις τας σκέψεις σας εις τας ιδέας σας εις τα έργα σας.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΥΝΕΠΙΛΗΡΩΘΗ

Πανηγυρίσате Έλληνες Έμποροι, Καταστηματάρχαι, Υπάλληλοι και Έργαται το μέγα γεγονός της ιδρύσεως του Πρώτου Άνεξαρτήτου Διεθνούς Έμπορικού Οίκου και Παγκοσμίου Πρακτορείου Πληροφοριών

και Παραγγελιών υπό τον τίτλον INTERNATIONAL IMPORTING BUREAU. Τα Κεντρικά Γραφεία της Έταιρείας εγκατεστάθησαν εις το Παγκοσμίου φήμης WALL STREET εις το Κέντρον των Μεγαλειτέρων Τραπεζών του Κόσμου και πλησίον του Χρηματιστηρίου Νέας Υόρκης. Από σήμερα δύνασθε ελευθέρως να ζητήσητε πληροφορίας και Οδηγίας δια πάν Έμπορικών και Οικονομικών ζητημάτων σας. Ο Μόνος Άνεξάρτητος Οίκος εν Άμερικη, το μυστικόν του θα είναι

ή πρόοδος σας. Προσέξατε!!! 40 ο)ο κέρδη προσφέρονται εις όσους συνεργάζονται μεθ' ήμων. Παντού όπου υπάρχει Έλλην πρέπει να ζητήση τον Άγγελιαφόρον, στέλλεται δωρεάν. Γράφετε την διεύθυνσιν μόνον Άγγλιστι

INTERNATIONAL IMPORTING BUREAU

80 Wall St., New York.

Γενικός Διευθυντής Δ. ΜΠΟΥΡΑΣ

Ο «ΣΑΤΥΡΟΣ» εις το Chicago, Ill. πωλείται εις το κατάστημα των κ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΟΥΖΑΚΙΩΤΗ 715 So. Halsted St. και εις το Παντοπωλείον Γ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ 222 North Dearborn Street.

Έλληνικά και Τουρκικά αν θέλης προϊόντα χωρίς να βρίζης έπειτα κάθε νεκρόν και ζώντα "Αν θέλης σίκα και τυριά και ραφινάτο λάδι και στο κρεβάτι ήσυχος να πέφτης κάθε βράδυ, εάν το χρήμα σου διαπλό θέλης να πάρησ πίσω να λές: «Άπ' τους Μικρούτσικους τους Μπρόδερος θα ψωνίσω»

Microutsicos Bros. 61 New Bowery, New York.

Τά πάντα είναι πιθανά. Θεός να μη το δώση μά αν ποτέ άτομομπιλ στο δρόμο σε πλακώση "Αν μ' ένα πόδι εύρεθής είτε με δίχως χέρι και έχεις οικογένεια καρβέλι ποιός θα φέρη; Μέσ' στη ζωή σου δύστυχε τέτοια αν έρθη μέρα Ουαί αν είσαι σύζυγος και αν σε λέν πατέρα. Έάν δεν θέλης συνεκώς στο δρόμο να πεθάνης στον Τζών Μαράκα πήγαινε ασφάλειες να κάνης.

John Marakas, Rookery Bldg. Room 817, Chicago, Ill.

Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ίατρος.

14 East 38th St., NEW YORK

Ώραι επίσκεψως 9—11 π. μ. 5—8 μ. μ.

Κυριακάς 9—12 π. μ.

Άριθ. Τηλεφώνου Murray Hill 607.

ΜΕΓΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΜΑΚΡΗ ΚΑΙ ΜΗΛΙΩΝΗ

Έλαια, τυριά και όλα τα άποικιακά εν γένει αποκλειστικώς παρ' ήμων εισαγόμενα. Ποιότης και εὐθηνεία είναι ή βάσις των εργασιών μας. Έπισκεφθήτε μας. Γράφατέ μας και δεν θα μετανοήσετε.

ΜΑΚΡΗΣ & ΜΙΛΙΩΝΕΣ

28 Madison St., New York.

Πρώτης τυριά Έλληνικά και φέτα και κασέρι και κασκαβάλι έξοχο ο Σιδεράκος φέρει. Είδος παντοπωλείακό, ότι ζητήσης ότι στο Σιδεράκο θα το βρής τον βεροπατριώτη. Έλληνες και λάδια και λοιπά όσα ο νους σου βάλλει κι' ο παραγγέλλον τον παρὰ θα του προκαταβάλλη. C. G. SIDERAKOS 93 Oliver St. NEW YORK.

Ξενοδοχείον ύπνου που και φαί σου δίνει δωμάτιο που λάμπει σε νοικοκυρασύνη νερά ζεστά και κρύα, φως, ήλιο και άερα με τη βδομάδα νοίκι μα και με την ήμερα Χοτέλ ή «ΚΑΛΙΘΕΑ» Ξενοδοχείον πρώτης ο Παπανδρέου τώχει λεβέντης πατριώτης.

HOTEL KALITHEA

35 Gilbert St., Bridgeport, Conn.,

Ποιό προϊόν Έλληνικόν κι' Ιταλικό επίσης στο μαγαζι χρειάζεσαι να το μεταπωλήσης; Λάδι άγνό και γκαραντί, κίχριμαρμένο λάδι; Θέλεις έλληνες τών Καλαμών, αλλά και της Άμφίσης, Πρώτης τυριά του Παρνασσού να φής και ν' άπορήσης. Μόνον σ' αυτούς ν' άποτανθής πούναι παιδιά τζιμάλι και παραλήδες έμποροι κι' εισαγωγείς μεγάλοι. Γράψε εὐθὺς στους άδελφούς κυρίους Μοσχαλάδη.

MOSHAPLADES BROTHERS

New Bowery and James Street New York.



Γίνεται μέτοχοι εις την μεγαλειέραν Έλληνικήν βιομηχανικήν έταιρείαν εν Άμερικη. Άγοράσατε μετοχάς της έταιρείας Vasil Steam Systems Co. τώρα διότι σῦρον θα τιμώνται υπερβολικά. Τιμή μετοχών 5 δολάρια έκάστη.

Την έταιρίαν μας δεν θαυμάζουν και συστήνουν μόνον οι ειδικοί και έπιστήμονες, αλλά και Έμπορικά Έπιμελητήρια ως το της πόλεως μας το όποιον έπισήμως εκφράζει την πεποίθησιν ότι αι πολύτιμοι έφευρέσεις μας εις όλίγα έτη δυνατόν να σημαίνουν μέγα τι δια την πόλιν Hudson όπου έχομεν τα έργα μας.

Η έταιρεία μας δεν πωλεί μετοχάς με την έλπίδα μόνον του μέλλοντος, αλλά κατασκευάζει ήδη και εγκαθιστά τα θερμαντικά της συστήματα εις σοβαράς έταιρείας.

Στείλατε τας παραγγελίας σας άμέσως. Γράψατε άμέσως εις

VASIL STEAM SYSTEMS CO.

Hudson Mass.

Κ. ΚΑΡΟΥΣΟΣ

Ίατρος

136 E. 17th St., NEW YORK

\*\*\*

Μίστερ κανείς δεν θα σε πη πως δεν θα πη και μάνα. Ρουχα εάν επάνω μας δεν δη καλοραμμένα. "Αν θέλης να συγκινήθης κι' ή άσπλαγχνη Έκείνη μόλις ντυμένο σε ιδή λές κι' είσαι φιγουρίν στους Παπαγεωργίου Μπρός να τρέχης τακτικά ρουχα να κάνης άμορφα και καλλιτεχνικά.

PAPAGEORGE BROS.

600 Blue Island CHICAGO, ILL.

ELLENIC FURNISHING Co.

601 6th AVENUE NEW YORK

ΝΕΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

Μεγάλη παρακαταθήρη όλων των άνδρικών ειδών. Ύποκάμισα, κάλτσες κλπ.— ότι είδος μεταξωτά έσώφρουχα, της έπαχτης καλοκαιρινά.

Τιμαί άρτιαμένα, άνεκδέκτοι συναγωνισμού.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

555 8th Avenue.

Δεν είναι μόσχος ή Μαϊού τριαντάφυλλα και γιούλια Είναι καφές του Όθωνος, καφές του Νικολούλια καφές της Μέκας άδολος, άγνός σαν την παρθένο, γι' αυτό σκορπίζει τ' άρωμα το χιλιόμερωμένο. Έάν λοιπόν για θεριακλής όπως εγώ περνάς δοκίμασε τον μιά φορά και θα με συχωρνάς.

GREEK-ARABIAN COFFEE

352 Pearl Street, New York, City.

\*\*\*

Άτιμότλοια της Έθνικης, δελφίνια φτερωτά που αΐλακόνουν τ' άλμυρά νερά καμαρωτά, Βαπόρια που τη θάλασσα κι' άγρια τη φιλοῦνε και παίζουν με το κύμα της και την περιγελοῦνε με λούσο και νοικοκυριό, τηλεγραφο Μαρκόνι κι' ο ταξειδιώτης ναυλά του έλάχιστα πληρώνει. Ο Γαλανός γι' αυτά έδω και δίνει και εισπράττει πούναι κομμάτι μάλαμα και παραπάνω κάτι.

N. A. GALANOS 20 Pearl St., N. York

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

Ίατρος

256 W. 44 ST. NEW YORK.

Κ. ΖΑΜΠΟΥΝΗ

«ΚΑΡΔΙΕΣ ΝΕΚΡΩΜΕΝΕΣ». Διηγήματα Άμερικανικής υποθέσεως. Μέσα στην «ΝΕΚΡΩΜΕΝΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ» θα βρήτε και ένα κομμάτι της ζωής σας, θα ιδήτε μέσα ζωντανεμένους τους πόθους, τας έλπίδας, τής Ξενιτειάς σας τα όνειρα.

Τιμάται δεμένον \$0.75.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

Σατυρικά ποιήματα με θέματα κοινωνικά

Τιμώνται δεμένα \$0.75.

ΤΟΜΟΙ ΣΑΤΥΡΟΥ

Χρυσοδεμένος Τόμος του 1911—1912 \$1.50

> > 1914—1915 1.50

> > 1915—1916 1.50

Όλοι όμοῦ 5.00

Έλεύθερα ταχυδρομικών τελών. Γράψατε: NEW YORK SATIRE 59 Pearl St., New York

Η φτίνεια τρώει τον παρὰ μα σαν δεν έχης χρημα Δεν ήμπορείς σε βεβαιώ να κάνης ούτε βήμα. Είναι πολλοι εισαγωγείς μα σαν τους «Δρίβα-Λέκα» σ' όλον τον κόσμο στην τιμή δεν θάβρης μήτε δέκα. Λάδια, έλληνες, τυριά, καφές με φθηνεία όσω πέρνει γιατ' όλα το Κατάστημα τοίς μετροητοίς τα φέρνει. LEKAS & DRIVAS 19-21 Roosevelt St. N. Y.

Π. Μ. ΠΑΤΕΣΤΙΑΗΣ

Όδοντοίατρος

47 West 39th Street New York

Ώραι επίσκεψως 9—12 π. μ. 1—7 μ. μ.

Τας Κυριακάς 11—12.

Άριθ. Τηλεφώνου Vanderbilt 2115.

Μ. Δ. ΝΙΚΑΣ

Ίατρος

175 Lexington, Ave. New York.

Άριθ. Τηλεφώνου Madison Square 4775.

GAGALIS & ECONOMOU

252 Chestnut St., Manchester, N. H.

Γυρεύεις είδη άνδρικά είτε και γυναικεία για κάθε γούστο και τιμή, για κάθε ήλικία; Θέλεις χασέ, μεταξωτά, λινά ή μουσαμάδες, στέφανα γάμων λεμονιάς, βαφτιστικά λαμπάδες; Στοῦ Οικονόμου—Γάγαλη εὐθὺς να τα προμηθήσης όλα τα είδη που ζητείς φθηνά να τα ψωνίσης γιατ' έχουν πρώτης μαγαζι με ποικιλία, κλοῦτο που σαν το βλέπεις στέκεσαι και λές μαρ' τ' είναι τοῦτο;

ΕΙΛΗ ΣΤΙΑΒΩΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΙΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ ΔΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΣ PEPPAS & ALEX COMPANY Paco Bldg. CLEVELAND, OHIO.

167—169 W. Lake St.

CHICAGO, ILL.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΑΣ

Λάδι Ξανθό Άιδινοῦ και λάδι Κολαμάτας που σου θυμίζει τα μαλλιά Ξανθής γαλανομάτας, λάδι άνθου άπόσταγμα και λάδι μυροβόλο, έλληαις-καρούδι Σάλωνας κι' έλληαις από το Βόλο της Άχαίας τα ύγρά τα μυρωμένα κείνα στοῦ Ραβαζουλά θα τα βρής και πάμφθηνά και φθίνα. RAVAZULA BROS. 3 Madison St., NEW YORK